

Sygn. akt IV U 116/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy w Zamościu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia SR Sylwia Żukowska

Protokolant starszy sekretarz sądowy Teresa Momot

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2015 roku w Z.

na rozprawie

sprawy S. G.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

w L.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania S. G.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

w L.

z dnia 18 stycznia 2014 roku **Nr:** (...)

zmienia zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że zalicza wnioskodawcę S. G. do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim na stałe.

Sygn. akt IV U 116/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym orzeczeniem z dnia 18 stycznia 2014 roku WZO. (...).(…) Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w L. utrzymał w mocy orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w C. z dnia 9 grudnia 2013 roku nr MOPR. (...). (...)- (...) w przedmiocie nie zaliczenia S. G. do osób niepełnosprawnych. W uzasadnieniu podniesiono, że u wnioskodawcy nie stwierdzono naruszenia sprawności organizmu w stopniu pozwalającym na zaliczenie go do osób niepełnosprawnych. Ponadto schorzenie nie powoduje ograniczeń w pełnieniu ról społecznych i w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych, osoba jest zdolna do samodzielnej egzystencji oraz wykonywania pracy (k. 10 akt organu - orzeczenie).

Wnioskodawca S. G. w dniu 13 marca 2014 roku wniósł odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w L. z dnia 18 stycznia 2014 roku, na podstawie którego nie został zaliczony do osób niepełnosprawnych i wniósł o zaliczenie go do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca wskazał, iż jego niepełnosprawność istnieje od 2010 roku. Od lipca 2013 roku ma problemy z kończyną dolną z powodu jej owrzodzenia, które się nie goi dlatego często przebywa w Szpitalu na Oddziale Dermatologicznym. Ponadto leczy się na boczną skoliozę kręgu lędźwiowego oraz na serce z powodu niedomykalności, a także podatności rozkurczowej lewej komory. Wskazał, iż nie jest w stanie samodzielnie się poruszać i wymaga stałej opieki drugiej osoby (k. 2-odwołanie).

Pozwany Wojewódzki Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w L. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 27 marca 2014 roku wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazano, iż orzeczeniem z dnia 18 stycznia 2014 roku Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w L. utrzymał w mocy orzeczenie Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w C., który nie zaliczył wnioskodawcy do osób niepełnosprawnych. Po ponownym rozpatrzeniu skład orzekający Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w dniu 27 marca 2014 roku nie znalazł podstaw do zmiany orzeczenia, bowiem w świetle załączonej dokumentacji medycznej stwierdzono, iż występujące u odwołującego się naruszenie sprawności organizmu nie powoduje ograniczeń w codziennym funkcjonowaniu w stopniu pozwalającym na zaliczenie go do osób niepełnosprawnych, odwołujący się jest zdolny do wykonywania zatrudnienia w ramach otwartego rynku pracy, nie wymaga pomocy innej osoby w celu pełnienia ról społecznych i zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych, jest zdolny do samodzielnej egzystencji (k. 5-5 verte – odpowiedź na odwołanie).

Sąd Rejonowy Sąd Pracy Ubezpieczeń Społecznych ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W orzeczeniu z dnia 9 grudnia 2013 roku nr MOPR. (...)(...) Powiatowy Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w C. nie zaliczył wnioskodawcy S. G. do stopnia niepełnosprawności. W uzasadnieniu wskazano, iż na podstawie dokumentacji medycznej, bezpośredniego badania oraz wywiadów z osobą zainteresowaną nie stwierdzono naruszenia sprawności organizmu oraz ograniczeń w wykonywaniu czynności i pełnieniu ról społecznych, co nie kwalifikuje wnioskodawcy do stopnia niepełnosprawności (k. 27 akt organu - orzeczenie).

W odwołaniu z dnia 20 grudnia 2013 roku skierowanym do Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w L. wnioskodawca zakwestionował powyższe orzeczenie i wniósł o zaliczenie go do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności (k.26 akt organu - odwołanie).

Orzeczeniem z dnia 18 stycznia 2014 roku WZO. (...)(...) Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w L. utrzymał w mocy orzeczenie Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w C. z dnia 9 grudnia 2013 roku nr MOPR. (...). (...)- (...) w przedmiocie nie zaliczenia S. G. do osób niepełnosprawnych. W uzasadnieniu podniesiono, że u wnioskodawcy nie stwierdzono naruszenia sprawności organizmu w stopniu pozwalającym na zaliczenie go do osób niepełnosprawnych. Ponadto schorzenie nie powoduje ograniczeń w pełnieniu ról społecznych i w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych, osoba jest zdolna do samodzielnej egzystencji oraz wykonywania pracy (k. 10 akt organu - orzeczenie).

W celu stwierdzenia prawidłowości zaskarżonego orzeczenia Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza dermatologa, kardiologa oraz neurologa, którym zlecił zapoznanie się z aktami sprawy, przebadanie S. G. na okoliczność ustalenia, czy fizyczny i psychiczny stan zdrowia wnioskodawcy uzasadnia zaliczenie go do osób niepełnosprawnych, a jeżeli tak to dlaczego, od kiedy oraz w jakim stopniu - lekkim, umiarkowanym, czy też znacznym i jak długo niepełnosprawność ta będzie trwała (k. 7 - postanowienie).

W wydanej opinii z dnia 22 lipca 2014 roku biegły sądowy z zakresu kardiologii M. O. oraz biegły sądowy z zakresu neurologii P. W. nie stwierdzili u wnioskodawcy niepełnosprawności. Biegli rozpoznali u S. G. zespół bólowo – korzeniowy kręgosłupa L-S w przebiegu zmian zwyrodnieniowo – dyskopatycznych bez objawów korzeniowych, stan po złamaniu trzonu kręgu Th12. Biegli wskazali, iż kliniczne badanie kardiologiczne i analiza załączonej do akt dokumentacji medycznej pozwalają na stwierdzenie braku schorzeń kardiologicznych i brak niepełnosprawności z przyczyn kardiologicznych. Wnioskodawca nie był leczony neurologicznie. W badaniu części obwodowej układu

nerwowego nie stwierdza się objawów zespołu korzeniowego kręgosłupa, obecna jest nieznaczna niewydolność bólowa kręgosłupa L-S. Ocena stanu neurologicznego nie daje podstaw do zaliczenia wnioskodawcy do osób niepełnosprawnych (k.18-20 – opinia biegłych sądowych).

W opinii z dnia 16 stycznia 2015 roku biegły sądowy z zakresu dermatologii i wenerologii A. K. rozpoznał u wnioskodawcy rozległe żylaki podudzi, szczególnie podudzia lewego, pełno obrazowy zespół pozakrzepowy z licznymi bliznami po wygojonych troficznych owrzodzeniach. Na tle zmian wypryskowych żylakowatych w postaci zliszajowacenia i neurodermitu, widoczne jest w okolicy kostek przyśrodkowych intensywne sino-czerwone zabarwienie skóry, co jest wyrazem niewykluczonego nawrotu zakrzepicy żyłnej. Pod strupami, gojące się troficzne owrzodzenia o średnicy kilku centymetrów. Ukrwienie kończyn dolnych prawidłowe, tętno słabo wyczuwalne na tętnicach obu stóp. Po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną zgromadzoną w aktach sprawy, wywiadem chorobowym oraz na podstawie badania przedmiotowego biegły stwierdził u wnioskodawcy: przewlekłą niewydolność żylną IV/V CEAP z zespołem pozakrzepowym powikłanym owrzodzeniami troficznymi podudzi, rozległe żylaki kończyn dolnych szczególnie kończyny lewej, wyprysk żylakowaty podudzi ze zmianami troficznymi skóry w obrębie podudzia lewego. Przy tak zaawansowanej niewydolności żyłnej, nawet niewielkie owrzodzenie powoduje ograniczenie chodzenia, wymaga intensywnego leczenia miejscowego i farmakologicznego oraz stałej kompresoterapii. W koincydencji z postępującymi zmianami zwyrodnieniowymi kręgosłupa i dolegliwościami z tym związanymi wnioskodawca ma trudności w dłuższym chodzeniu bądź staniu. Nie wymaga współdziałania osób drugich w procesie leczenia, czynnościach samoobsługowych oraz w pełnieniu ról społecznych. Biegły stwierdził, iż zostały spełnione, wynikające z aktów prawnych w tej sprawie, wszelkie przesłanki aby uznać wnioskodawcę za osobę niepełnosprawną w stopniu lekkim od 2010 roku na trwale (k.38-39 – opinia biegłego sądowego).

Postanowieniem z dnia 16 lutego 2014 roku Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza chirurga naczyniowego, któremu zlecił zapoznanie się z dokumentacją medyczną zawartą w aktach sprawy, przebadanie wnioskodawcy i wypowiedzenie się, czy fizyczny stan zdrowia skarżącego uzasadnia uznanie go za osobę niepełnosprawną, a jeżeli tak to od kiedy, dlaczego oraz w jakim stopniu – lekkim, umiarkowanym czy też znacznym - i jak długo niepełnosprawność ta będzie trwała (k. 42 – postanowienie dowodowe).

Biegły sądowy z zakresu chirurgii naczyniowej P. J. rozpoznał u wnioskodawcy żylaki kończyn dolnych oraz przewlekłą niewydolność żylną kończyn dolnych. Biegły stwierdził u wnioskodawcy lekki stopień niepełnosprawności od dnia 1 stycznia 2015 roku do 31 grudnia 2016 roku. W uzasadnieniu opinii biegły wskazał, iż po zbadaniu odwołującego się i zapoznaniu się z dostarczoną dokumentacją orzeczniczo-lekarską podziela zdanie biegłego dermatologa zawarte w opinii z dnia 16 stycznia 2015 roku, że zaawansowanie przewlekłej niewydolności żyłnej kończyn dolnych "powikłane chorobą dermatologiczną w postaci przewlekłego wyprysku alergicznego skóry kończyn dolnych oraz powtarzających się, trudnogojących owrzodzeń troficznych goleni kwalifikuje się do orzeczenia lekkiego stopnia niepełnosprawności. Dokumentacja medyczna ani wywiad lekarski nie wskazują na przebycie przez badanego zakrzepicy żyłnej kończyn dolnych, wobec braku badań obrazowych takich jak USG Doppler żył kończyn dolnych nie można również rozpoznać zespołu pozakrzepowego, jednakże obserwujemy bardzo zaawansowaną postać choroby żył kończyn dolnych manifestującą się tworzeniem trudnogojących i uciążliwych dla chorego ran i ognisk zapalenia skóry goleni. Możliwości leczenia są tu dość ograniczone, wyleczenie daje zwykle leczenie operacyjne żyłaków, ale do tego typu leczenia nie można chorego zmusić. Odnosząc się do okresu trwania niepełnosprawności biegły wskazał na dwuletni okres od daty badania, ponieważ nie można wykluczyć, że badany podda się leczeniu operacyjnemu i jego stan zdrowia się istotnie poprawi (k. 48 -49– opinia biegłego sądowego).

Podczas rozprawy z dnia 18 maja 2015 roku wnioskodawca podniósł, iż nie zgadza

się z opinią, ponieważ nie posiada prawa do zasiłku, a jego noga puchnie i nie może podjąć pracy (k. 54- protokół rozprawy)

Sąd podzielił wnioski płynące ze wszystkich opinii biegłych lekarzy. Opinie sporządzone zostały przez fachowych i kompetentnych specjalistów z zakresu schorzeń, które występują u wnioskodawcy. Wydane one zostały po przebadaniu wnioskodawcy oraz po gruntownym przeanalizowaniu akt sprawy. W ocenie Sądu opinie są rzetelne i fachowe. Zgłaszane przez wnioskodawcę zastrzeżenia w ocenie Sądu stanowiły nieuzasadnioną polemikę z niekorzystnymi wynikami przeprowadzonych badań przez biegłych sądowych.

Za wiarygodne Sąd uznał również dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy i aktach Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności. Dokumenty te nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności zaś co do samej mocy dowodowej i wiarygodności poszczególnych dokumentów nie były zgłaszane jakiegokolwiek skonkretyzowane zarzuty.

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne, ale tylko częściowo.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 L o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Z 1997 L, Nr 123, poz. 776 ze zm.) do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolna do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Natomiast do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Z wywołanej w sprawie opinii biegłych lekarzy dermatologa A. K. oraz chirurgii naczyniowej P. J. w sposób jednoznaczny wynika, że wnioskodawca nie spełnia warunków, które umożliwiałyby zaliczenie go do grupy osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, przy czym w/w biegli stwierdzili, iż stan zdrowia wnioskodawcy uzasadnia zaliczenie go do osób o lekkim stopniu niepełnosprawności – na podstawie opinii biegłego dermatologa ustalono, iż jest to niepełnosprawność na stałe. Zwrócono przy tym uwagę, iż przy zaawansowanej niewydolności żyłnej wnioskodawcy, nawet niewielkie owrzodzenie powoduje ograniczenie chodzenia, wymaga intensywnego leczenia miejscowego i farmakologicznego oraz stałej kompresoterapii. Niniejsze schorzenie nie powoduje jednak konieczności współdziałania osób drugich w procesie leczenia, czynnościach samoobsługowych oraz w pełnieniu ról społecznych przez wnioskodawcę.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, treść powołanych wyżej przepisów oraz treść przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd orzekł jak w wyroku.